

עין משפט
נר מצודה

בַּח אַ מַי פֿיג מַחֲלֵי
נֶזֶק מִמֶּנּוּ הֵל' בַּמֶּנּוּ
פֶּשֶׁן סֶח טוֹשׁעַ חֲמַת פִּי
חַי סֶע' אַ וְסִי תִיא סֶע'
א:

כַּסֵּם ב' ח"י ק"ל חג"ל
 מוֹלֵל וְמוֹזֵק הַלֵּלֶּה יוֹ
 סָמֵן שֶׁעַן טוֹשֵׁעַ חִיַּת
 סִי חֶסֶד סָמֵן ז'
 ל ג ד ח"מ שֶׁס סִי יוֹ י
 סָמֵן שֶׁס טוֹשֵׁעַ חִיַּת
 סִי שֶׁס סָמֵן א'
 ל"א ה' ח"מ פֶּקֶד יוֹד מוֹ
 מוֹקִי מַחֲוֵל יוֹד טו
 סָמֵן שֶׁעַן ל' ח' ח' טוֹשֵׁעַ
 חִיַּת יוֹד חֶסֶד סָמֵן א'
 ל ב ו ז ח' ח"מ שֶׁס פֶּקֶד
 אֵלֶּס ז' חֵלֶל וְהַקֵּד ז'
 הַלֵּלֶּה ז' סָמֵן שֶׁס טוֹשֵׁעַ
 חִיַּת סִי שֶׁס סָמֵן יוֹ
 וְכִי שֶׁל שֶׁס טוֹשֵׁעַ

רבינו חננאל

[illegible]

את הליט מילט פון
 נוק ווארף יאר ליט
 חולדה דוגל ל'טלס פן
 העליט, לורבאד רעכניא
 פון אסא יאר פון חילה
 דוגל ל'פוטור רעשור
 הוריס, פון וואסבער
 אסא מעכע ווא ארס
 שאמאר אס בענין פון
 וויסאן פון דורטנין
 רעשענין כחור, ווא דע
 אלא אסמאר קייפ כוחה
 וואס ארד שפליטור
 וויסבאל ארד פון
 כחיס בייט, שאמאר
 ווא חסן (שנאמאר אן
 נאפשו פון דעם מענין
 רעכענענדיג וויסא ארד
 אפטייליש פון אפטייל
 מעטורה, וויב אס פון
 קייפ בענין, כחיס קורא
 אד דייקל ארד כרבל
 כשואל ארד אס שטאט
 אס אסר שטאט
 אס אסר (שטאט) כחיס וכלל

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

משורר למדנו. היינו קרן דשן ורגל פטורין ברה"ק ובאנחנו וסבינו
אין לחלוק בין ממות למעודות דלא שייך לחלוק אלא בבעלי
חיים וא"ת היכי גמר משור מה לשור שכן ב"ח וכוונתו להיך
מפרש רש"ס דלמי מצור ושור ממה הכז ולקמן גבי הכז השוא

קאמער אביי לאמיו אבט וסרני לא
רס אז לרב דאמער כולם משורו למדט
יינו שור דלרב א"ש דכמה האד
אח' כדפרש' אבל קשה כיון דמבור
מזי יליף לפטורו כהו כלים כבור ולקמן
ההמניח (דף מה.) ממייב כהו רב
כלים גבי נשבר כדו:

ממונה. לאו דוקא גבי בור
דלאו ממנוה הוא וכן
גבי אש *דפשיטא דאס הדליק גדישו
אל תבירו באש של אחר דחייב:
תולדה ישן. הוה מצי למפרך
לקמן מוקי מחמתין

ישן שדרכו להזיק וקרי ליה אל
אלא דכללו הכי פריך שפיר:
והתנן אדם טועד לעולם. לא
פריך דישן נמי הוי אלא
והדרש עלה בגמרא כפ' כילד (לקמן
דף כו:) מפעל תחת פפע דהא לא
ימימי הכא קרא אלמא מיימי דהוי
ויזילא כו: **כ"ח** ויעז. פירש
קוטורסרם מי האף וקסא לרימ
כ"פ' דס הגדה (נה דף נה:) וסס קתני
למימי ויעזו ומי האף וקסא לרימ
אזא ויעזא מן הגרון ונמי הוי
היזא מן הפה עדי געטועט:

פִּוֶטְרוֹ בְּרֵה"ר. וְאִם אֲמַי
פִּשְׁטוֹ לִיּוֹן טַפִּי
וְשֶׁלֶם מִן הָעֵלִיָּה וְיִלֵּן דָּמָן
וְיָדִין הִיא מִשְׁלֵם מִן שְׁלֵם וְאִמִּי
וְנִלְכַח דָּלָה מִשְׁלֵם אֵלֶּה חֲזִי מִן
שֶׁסָּן כֵּן אֲמִי הַנִּלְכַח הֵקֵל וְלֹא
הִתְמַחֵר: **אֲמַי** קָרָה לָהּ תוֹרָה
וְיִלֵּן: אֲשֶׁר דָּמִי לְרַגְלִי שֶׁסָּדִי
וְיִלֵּן הִיא לִי לְקָרוֹת לֵב שֶׁסָּן כְּפִי
וְנִמְחָה: **כְּדַמְתִּירְגֵם** רַב יוֹסֵף.
קָטָן כִּי יוֹסֵף אֲשֶׁר הָיָה בֶּן־מִתְרִיס
וְכָה מִיּוֹן עֲנִיִּי מִתְרִיס וְלֹא כְּפִיִּיס
וְעִלְמָל אֲשֶׁר הָיָה כְּפִי הַיְּסוֹד וְכַדְרִיס
וְכִבְשָׁן אִי אֲמִי רִשְׁאִי לִמְרַע עַל פִּה
וְלֹא הִיא אֲמִי מִתְרִיס דְּמִשְׁוֹ עַתָּה
עֲשׂוֹת אֲמִי הַחֲסִי דְּרִי וְיִלֵּן לָךְ
עַתָּה לְפִנֵּי גִדּוֹל מִזֶּה: ⑩

לרא הקבץ שאין הנאה לחיובי
ופשיעה פשע שהיה לו לשמור
ודור שבקל היה יכול לשמור שאין
חוקה להזיק מיון שאין הנאה להזיקה
אין שן של הנאה להזיקה לא כשין
ויום שלא היה יכול לשמרה כל כך
אין שהשן דחוק לאכול להנאתו ולא
אין השן שאין חובתו להזיק ואין יורה
וקפה ובקל יכול לשמרה כראי
קבץ דכוונתו להזיק ויורה חספה
אין יכול לשמרה כל כך פיה:
מיד

556

וואי דלא אפקרינהו אי לשמואל דאמר כולם
מבורו למדנו היינו בור ואי לרב דאמר כולם
משורו למדנו היינו שור מאי שנא בור שכן
תחלת עשייתו לנוק וממונק ושמירתו עליך
הני גמי תחלת עשייתו לנוק וממונק ושמירתו
עליך אלא תולדה דבור כבור וכי קאמר רב
פפא אתולדה דמבעה אית ניהו אי לשמואל
דאמר מבעה זו שן הא אוקימנא תולדה דשן
כשן אי לרב דאמר מבעה זה אדם מאי אבות
וומאי תולדות אית ביה וכי תימא אב ניעור
תולדה ישן והתנא¹ אדם מועד לעולם בין
עור בין ישן אלא אכיתו וניעו היכי דמי אי
בהדי דאלי קמוק² יכחו הוה אי בתר דנייה
בין לרב כי לשמואל היינו בור אלא תולדה
דמבעה כמבעה וכי קאמר רב פפא אתולדה
דאש תולדה דאש מאי ניהו אילימא אבנו
סכיננו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו
ברוח מצויה והזיקו היכי דמי אי בהדי
דאולו קא מוקי היינו אש מ"ש אש דכח
אחר מעורב³ כהן וממונק ושמירתו עליך הני
גמי כה אחר מעורב כהן וממונק ושמירתו
עליך אלא תולדה דאש כאש וכי קאמר
רב פפא אתולדה דרגל דאש לא הא אוקימנא
תולדה דרגל כרגל⁴ יבחצי נוק צירות
דהלכתא גמירי לה ואמאי קרי לה תולדה
דרגל ילשלם מן העלייה והא מבעיא בעי
רבא⁵ דבעי רבא חצי נוק צירות מגופו
משלם או מן העלייה משלם לרבא מבעיא
ליה לרב פפא פשיטא ליה לרבא דמבעיא
ליה אמאי קרי לה תולדה דרגל ילפוטרה
בריר⁶ ר"ר המבעה וההבער כו' מאי מבעה רב
אמר מבעה זה אדם ושמואל אמר מבעה זה
השן רב אמר מבעה זה אדם דכתיב יאמר
שומר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון עניו
ושמואל אמר מבעה זה השן דכתיב יאמר
נחפשו עשו נבעו מצפוניו מאי משמע
כדמתרגם רב יוסף איכרין איתבליש עשו
אתגלין ממזרחו ורב מאי טעמא לא אמר
כשמואל אמר לך מי קתני נבעה ושמואל
מ"ט לא אמר כרב אמר לך מי קתני כועה
מכדי קראי לא כמר דייקן ולא כמר דייקן
רב מ"ט לא אמר כשמואל תנא שור וכל
מילי דשור ושמואל גמי הא תנא ליה
שור אמר רב יהודה תנא שור לקרנו
ומבעה לשינו והכי קאמר לא ראי הקרן שאין
הנאה להזיקן כראי השן שיש הנאה להזיקה
ולא

כתיב בעיו: איגליין. תרגומו של נכפו. אלמא נכפו לשון גיל
עמים מיוסיה: נכפה. דמשמע הוא עצמו נכפה וגלה מבט
ו. ולקמן (ד.) פריך רגל מאי שיריה: לא דאי בקרן שאי
כלומר דאי כתב רחמנא קרן דחייב לא אחיזא שן מנייה דק

מסורת הש"ס

(א) לקמן ו. כח. (ב) לקמן
ט. (ג) וסנהדרין עב. א.
(ד) ובה (ד) לקמן ח. א.
(ה) לקמן יח. א. (ו) לקמן יג. א.
(ז) כ"ה אין זה, (ח) (שמות
כב.) (ט) ויכיר הערוך ערך
כח. (י) גיטין ס. א. (כ) וישי'
מוס' שבת קטו. ד"ה ויכיר
ובמוס' מגילה כא: ד"ה
במגילה.

תורה אור השלם

1. אָמַר שְׁמַר אֶתָּא בְּקֶרֶךְ
וְגַם לִילָה אִם תִּבְעִיץ
בְּעִיז שְׁבוּ אִתּוֹ:
יִשְׁעִיהוּ כֹּא יֵב

2. אֵיךְ נִחַמְשׁוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ
מִצְפִּנּוֹת: עֹבְדֵיהּ אִו

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וסמוך בו
דשמיטא דאם חדליק. ע"י
לקמן כג ע"א תוס' ד"ה
אשז משום ממונו:
ד"ה ברמיתרנא רב יוסף
וברי. ואין לך עת לעשות
גדול מזה. ע"י שנת דף
קטו ע"א תד"ה לא תט
ומהרש"א שם:

מוסף רש"י

[illegible]